

عنوان مقاله:

تحلیل مشارکت پذیری زنان: ضرورتی در بهسازی سگونتگاه‌های غیررسمی (مطالعه‌ی موردی: محله‌ی آبک، منطقه‌ی یک شهر تهران)

محل انتشار:

پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره 44، شماره 4 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ژیلا سجادی - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه شهید بهشتی

فاطمه سوری - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

گسترش سگونتگاه‌های غیررسمی، از جمله چالش‌های جدی فراروی تحقق ابعاد مختلف توسعه‌ی پایدار شهری، به‌ویژه در کشورهای رو به پیشرفت تلقی می‌شود. این پدیده‌ی ناخوشایند، نتیجه‌ی اعمال سیاست‌های خطی و آمرانه و به‌اصطلاح از بالا به پایین در برنامه‌های توسعه‌ی این کشورها بوده که مسئله‌ی فقر شهری را بیش از هر وقت دامن زده و به پیروی از آن، ضرورت تغییراتی در نگرش به مسئله‌ی سگونتگاه‌های غیررسمی را مطرح ساخته است. در این راستا، مشارکت مردم در برنامه‌ریزی این سگونتگاه‌ها می‌تواند، نگرشی پرگماتیستی و واقع‌بینانه در برخورد با مسئله‌ی فوق تلقی شود؛ چرا که در عمل از طریق چرخه‌ای به توانمندسازی، تشکیل سرمایه‌های اجتماعی و درنهایت، موفقیت برنامه‌ها و مشارکت بیشتر ساکنان می‌انجامد. پژوهش حاضر با هدف شناسایی عوامل موثر بر میزان مشارکت‌پذیری زنان در فرایند بهسازی محله‌ی آبک با استفاده از روش توصیفی تحلیلی و گردآوری اطلاعات، از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی تدوین شده است. چارچوب مکانی نمونه‌گیری محله‌ی آبک و جامعه‌ی آماری پژوهش، زنان ۳۰ سال به بالا در محله‌ی مورد مطالعه بوده است. جامعه‌ی نمونه ۸۷ نفر و پرسشگری با روش تصادفی ساده و با استفاده از سوالات باز، جهت بالابردن دقت و محدود نکردن پاسخ‌ها انجام گرفته است. تجزیه و تحلیل داده‌ها با روش‌های مختلف آماری، شامل توصیفی، ترکیبی و روش تحلیل عاملی با استفاده از نرم‌افزار SPSS انجام گرفته است. یافته‌های پژوهش پیش رو نشان داده است که هرچه حس تعلق به مکان در میان زنان بالاتر باشد، میزان مشارکت‌پذیری آنان نیز بالاتر بوده و از سوی دیگر، بالاتر بودن میزان مشارکت‌پذیری، به‌طور حتم به‌معنای بالاتر بودن سطح اقتصادی اجتماعی زنان نیست.

کلمات کلیدی:

توانمندسازی، سگونتگاه غیررسمی، محله‌ی آبک، مشارکت زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1807934>

